

„OCALIĆ CYWILIZACJĘ – OCALIĆ LUDZKIE ŻYCIE”

W dniach 12 – 13 kwietnia 2002 r. w Wyższym Seminarium Misyjnym Księży Sercanów w Stadnikach odbyło się sympozjum bioetyczne pt. „Ocalić cywilizację – ocalić ludzkie życie” W ciągu dwóch dni zostały wygłoszone referaty dotyczące różnych problemów współczesnej etyki ludzkiego życia.

Dwa pierwsze referaty podjęły tematykę tworzenia współczesnego świata poprzez kulturę. Ks. dr T. Michałek podjął rozważania na temat świata, który szcząc się swoim humanizmem jednocześnie doprowadza do degradacji osobę ludzką poprzez kreowanie subiektywizmu, absolutnej wolności, utylitaryzmu i odrzucenia Boga. Ks. prof. dr hab. J. Kowalski ukazał dramat konfliktu, jaki tworzy się między kulturą życia i kulturą śmierci, a który rozpoczął się wraz z istnieniem człowieka.

W kolejnych referatach przedstawione zostały różne aspekty zagadnień bioetycznych, przed którymi staje współczesny człowiek. Ks. dr hab. T. Biesaga rozważał pojęcie osoby w kontekście zasady jakości życia. Przedstawił różne definicje osoby, w których widać wyraźną tendencję do destrukcji tego pojęcia, oraz wskazał przyczyny tego zjawiska. Odrzuciwszy pogląd, iż życie jest tylko cechą osoby, wykazał, że jest ono istnieniem osoby.

O. mgr lic. J. Brusilo przedstawił rozumienie autonomii pacjenta we współczesnej medycynie. Zastanawiając się nad dobrem pacjenta poruszył problem, na ile pacjent może sam decydować o kształcie leczenia, a kiedy lekarz powinien podejmować decyzję za chorego. Podkreślił również, że zawsze sprawą nadrzędną jest tu dobro pacjenta.

Drugi dzień sympozjum zainicjował swoim wykładem ks. bp prof. dr hab. J. Wróbel. Przedstawił on różne aspekty inżynierii komórkowej i tkankowej, czyli uzyskiwanie narządów czy tkanek poprzez odpowiednią hodowlę komórek macierzystych pochodzących z zarodków i od osób dorosłych. Wykazał, iż moralnie dopuszczalne są działania tylko na komórkach pochodzących z organizmów dorosłych, ale pod warunkiem, że człowiek będzie ocalony w wymiarze cielesno – duchowym.

Następnie ks. dr T. Kraj ukazał etyczne aspekty genetycznych modyfikacji człowieka. Dotyczą one głównie terapii genowych dwóch linii komórek – somatycznych i rozrodczych. Jednakże wykazał, że takie działanie przynosi więcej szkody niż korzyści. Zwrócił także uwagę na eugenikę, która może prowadzić do wielu nadużyć w obrębie inżynierii zarodkowej. Prelegent podał również dokumenty Magisterium Kościoła, które poruszają kwestie genetycznych ingerencji w naturę człowieka.

Ks. dr B. Wójcik zwrócił uwagę na dwa nurty interpretacji tożsamości osobowej we współczesnej bioetyce. Pierwszy nurt związany z filozofią analityczną jest przykładem ukazywania trudności we wskazywaniu na jedno kryterium tożsamości. Drugi nurt jest związany z bioetyką personalistyczną, co zostało poruszone w dokumencie Papieskiej Akademii Pro Vita z 20 września 2001 r. pt. „Perspektywy dla ksenotransplantacji. Aspekty naukowe i rozważania etyczne”. Dokument ten wprowadza rozróżnienie między organami o zadaniach czysto funkcjonalnych a tymi, które są ważne dla personalizacji (gonady, mózg).

Ostatni wykład wygłosił ks. mgr lic. A. Muszla i dotyczył on nowego paradygmatu zdrowia ONZ i hipokratejskiej etyki lekarskiej.

W sympozjum oprócz kleryków i księży z seminarium w Stadnikach uczestniczyło ponad dwudziestu przedstawicieli z innych seminariów duchownych w Polsce: Gniezna, Katowic, Łodzi, Tuchowa oraz dwóch braci franciszkanów. Z WSD w Tarnowie uczestniczyło siedmiu alumnów.

*Marcin Byś
Jacek Kurcz
Krzysztof Kulig*